

Τυφλή θρησκευτική πίστη και αφέλεια

✘ Σε κάποια φάση ο πρωτόγονος άνθρωπος γνώρισε τον θάνατο. Σαν μηχανισμό άμυνας γέννησε την θρησκεία η οποία του πρόσφερε ένα ελκυστικό πακέτο προσφορών. Σαν κι αυτά που βλέπουμε στις διαφημίσεις τύπου «γίνε τώρα μέλος για να κερδίσεις το δώρο μας». Το δώρο στην προκειμένη περίπτωση είναι η αθανασία. Σκεφτείτε το μόνο. Γίνεται μια ανταλλαγή αναγκών όπως σε κάθε σχέση μάρκετινγκ μεταξύ εμάς και ανώτερων μεταφυσικών όντων. Τι σημαίνει όμως αθανασία; Αν το σκεφτείτε λιγάκι, δεν διαφέρει από μια εξιδανικευμένη κοινωνία στην οποία λειτουργούν όλα όσα στερούμαστε ή έχουμε σε ανεπάρκεια τώρα. Μια κατάσταση που διαφέρει εντελώς από την σημερινή. Με άλλα λόγια μια προέκταση του ψυχισμού μας και μια έκφραση της αφέλειας μας και της άρνησής μας να αποδεχτούμε το αναπόφευκτο. Το βασικό στήριγμα μιας θρησκείας είναι η επένδυση που κάνει στην ιδέα μιας ζωής μετά την ύλη. Χωρίς αυτή την γοητευτική υπόσχεση δεν μπορεί να λειτουργήσει πλέον. Χάνει την υπόστασή της.

Η θρησκεία στηρίζεται καθαρά στην τυφλή πίστη. Ο ανθρώπινος εγκέφαλος κάνει υποθέσεις συνεχώς με βάση ανεπαρκή στοιχεία. Είναι ένα φυσικό φαινόμενο. Οι πρόγονοί μας έπρεπε να στηριχτούν κάποτε σε αυτό. Την πίστη ...

Όταν άκουγαν ένα ουρλιαχτό ζώου δεν μπορούσαν να περιμένουν για επαρκή στοιχεία, δηλαδή να περιμένουν να επιβεβαιώσουν αν πράγματι πρόκειται για μια επικίνδυνη τίγρη ή για κάτι άλλο που τελικά δεν είναι απειλητικό. Αν περίμεναν για να επιβεβαιώσουν και δεν στηρίζονταν στην τυφλή πίστη θα γίνονταν τροφή για τα άγρια θηρία.

Με αφορμή ένα άρθρο που διάβασα, με έναν θρησκευόμενο να προσπαθεί να κερδίσει μπόνους για τον παράδεισο, σαν φτηνός πλασιέ, σαν καλοστημένη μαριονέτα, τσιράκι του θεού, που απλά παπαγαλίζει πρωτόγονες ιδέες χωρίς επιστημονική βάση και κριτική σκέψη, μήπως και τον αγαπήσει εγωιστικά ο Ουρανός. «Διάβασε τις Γραφές για να δεις το Φως», λέει, και άλλα πολλά. Αυτό που δεν ερεύνησαν οι ίδιοι όμως είναι τις ρίζες της θρησκείας, την ιστορία της, και πως αναπτύσσεται με βάση την ανθρώπινη ψυχολογία. Δεν μελέτησαν επίσης την ιστορικότητα, την εγκυρότητα και τα προβλήματα των Γραφών, και τις άπειρες επιστημονικές και ιστορικές αντιφάσεις τους, που οδήγησαν σε χιλιάδες

αιρέσεις, σχίσματα και σε διχασμένους θεολογικούς κύκλους, αλλά και σε μια επιστημονική κοινότητα να γελάει με το μέγεθος της γελοιότητάς τους. Αναρωτιέμαι πως απαντούν όλοι αυτοί στην επιστήμη.

Στηρίζονται στην αφέλεια και στην προστασία της ταυτότητάς τους, που τους παρέχει αυτό το δεκανίκι που ονομάζεται θρησκεία, που τους βοηθάει να κινούνται σαν ανάπηροι σε αναπηρικό καροτσάκι, που δεν μπορούν να δουν πέρα απ' αυτό, που καθορίζεται όλη η ζωή τους από το αν υπάρχει ένας φανταστικός τύπος στα σύννεφα, και δεν μπορούν σαν ώριμα κι αυτόνομα άτομα να πάρουν απόφαση χωρίς την παρέμβαση κάποιου ουράνιου μπαμπούλα. Που παρακαλάνε σαν ξεφτιλισμένοι, χωρίς αυτοσεβασμό και αξιοπρέπεια, για χάρες από μη-ανθρώπινα όντα, χωρίς να κατανοούν ότι με τέτοια ανέντιμη στάση προσβάλλουν οι ίδιοι την ίδια την πίστη τους, τον θεό τους, και τους εαυτούς τους. Περιμένουν σαν απελπισμένοι απαντήσεις από βιβλία πανάρχαια που γράφτηκαν από αμόρφωτους ερημίτες καμηλάρηδες της Μεσοποταμίας για να μπορούν να ζήσουν, επειδή οι ίδιοι έχουν έλλειψη αυτοσεβασμού, φαντασίας, αυτονομίας, και θέλησης για να δημιουργήσουν οι ίδιοι κάτι από μόνοι τους ή για να πάρουν οι ίδιοι το βάρος των ευθυνών τους. «Αφήστε τα όλα στον Θεό, αυτός ξέρει καλύτερα, έχει γράψει και βιβλίο». Αναρωτιέμαι εγώ, ποιό «Φως» έχουν καταφέρει να δουν όλοι αυτοί εκτός από έναν εγωκεντρικό, καταθλιπτικό αγώνα, για να ικανοποιήσουν κάποιον που δεν έχει τι να κάνει από το να ασχολείται όλη μέρα με τις ασήμαντες πράξεις τους. Τόσο σημαντικοί πιστεύετε ότι είστε; Μια αιώνια απάρνηση της ίδιας της ζωής και της ομορφιάς της φύσης, με την καταφυγή σε έγκλειστους, μίζερους, σκοτεινούς χώρους, σε μια ματαιόδοξη προσπάθεια να ζήσουν αιώνια και ευτυχισμένα σαν μικρά χαζοχαρούμενα παιδάκια σε ένα χαρούμενο φανταστικό κόσμο.

Θα ήταν ποιό τίμιο και έντιμο, αντί να προσπαθούν να προωθήσουν φανταστικές ιδέες χωρίς στοιχεία, σε προεκτάσεις της πρακτικής καθημερινότητάς μας, να παραδεχτούν ότι δεν διαθέτουν τίποτε παραπάνω από τυφλή πίστη και να σταματήσουν να παρεμβάλλουν και να αλλοιώνουν το έργο της επιστήμης· μια πράξη που οδήγησε στην έλλειψη επιστημονικής προόδου για περίπου 1800 χρόνια, και που συνεχίζεται μέχρι και σήμερα, επειδή απλά ορισμένοι, δεν μπορούν να ωριμάσουν και να χωνέψουν επιτέλους, ότι το μόνο μέσω στήριξης των ιδεών τους και της ταυτότητάς τους, είναι μια πρωτόγονη τυφλή πίστη από φόβο.

Βαρνάβας Σαββίδης